

Det vil så ske fremadrettet for dem, der generelt ansøger, og mit gæt er, at der er ikke specielt mange sager af den her art. Men man behøver ikke at påberåbe sig lige præcis det her element for at blive behandlet efter den her nye praksis.

Kl. 14.40

Morten Østergaard (RV):

Se, nu nærmer vi os jo kernen, for det er interessant, at ministeren på den ene side prøver at negligere, hvad betydningen af den her praksisændring er, og på den anden side siger, at herre gud, fordi den ikke er offentliggjort, bliver man jo alligevel behandlet efter den nye praksis.

Det, der er interessant her, er, at de, som i dag ville få et andet resultat, end de havde fået, før praksis blev ændret, så ikke, før der er gået en rum tid, bliver opmærksomme på, at der nu er en ny praksis. Det, jeg synes, ministeren burde gøre – hvis man erkender, at man har haft en praksis, der ikke var i overensstemmelse med det EU-direktiv, der ligger til grund – var jo selvfølgelig at læse baglæns i sagerne og sende et brev til de mennesker, der har fået afslag, og som i dag ville have fået tilladelse, fordi man har erkendt, at man havde en gal praksis, og sige: Det beklager vi, vil I ikke være rare at sende jeres ansøgning ind igen, for i dag ville I få et andet resultat.

Det ville være en anstændig og rimelig behandling, i stedet for at de mennesker er henvist til at skulle rode rundt på en hjemmeside, hvor de måske/måske ikke er heldige at finde en ændring i et praksisnotat.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi er bekendt med nogle enkelte sager, hvor afgørelsen er sket efter den hidtidige praksis, og i dem vil vi selvfølgelig tage henvendelse til ansøjerne.

Jeg kan hverken love eller sige, at vi nu vil gå tilbage i de sager, for det er der simpelt hen ikke mulighed for, fordi de ikke bliver registreret på den vis. Men man er jo altid velkommen til, og det er min opfordring, så at søge igen, hvis man har fået afslag. Der er ikke nødvendigvis sammenhæng med det, at man så ikke alligevel har kunnet få ægtefællesammenføring, for det har så bare været i henhold til nogle andre regler. Hvis man gerne vil have det ændret, er der også mulighed for at få det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hovedspørgeren, hr. Simon Emil Ammitzbøll, for sit sidste spørgsmål.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tre til fire anonymiserede afgørelser ligger der altså på nyidanmark-hjemmesiden. Kan det virkelig være rigtigt, at praksis kan illustreres bare nogenlunde gennem disse tre til fire afgørelser? Og er det virkelig rimeligt, at ministeren siger, at Det Radikale Venstre så også vil have samtlige afgørelser anonymiseret og lagt ud på hjemmesiden, som om det var sådan et enten-eller-valg mellem de tre til fire og alle afgørelser. Jeg må indrømme, at jeg synes, at den del af svaret er lidt utilfredsstillende i en ellers utrolig saglig og tilfredsstillende besvarelse fra ministeren her i dag.

En anden ting er, at jeg faktisk ikke synes, at jeg helt har fået svar på det andet spørgsmål. Ministeren blev nemlig bedt om at redegøre for, hvorledes ansøgere kan være vidende om, hvornår det er relevant at søge om ophold i Danmark. Det kan de jo ikke, når hjemmesiden ikke opdateres med det samme. I et moderne samfund, hvor det er hjemmesider, vi taler om, kan det vel for pokker ikke være så svært at offentliggøre praksis med virkning samme dag, som det bliver besluttet i ministeriet.

Og så ærgrer det mig til allersidst, at ministeren overhovedet ikke, hverken ved dette spørgsmål eller det forrige spørgsmål, har forholdt sig til den principielle demokratiske problematik, at borgerne har krav på at vide, efter hvilke regler der bliver administreret, og skal kunne regne med, at det ikke er ændret i forhold til, hvad man kan læse på den af myndighederne offentliggjorte hjemmeside.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det passer jo ikke, at jeg ikke har forholdt mig til borgernes forventninger om, at man kan få den indsigt. Det har jeg netop gjort ved, at vi har taget beslutning om, at de her ting skal lægges ud på nettet, og det gjorde vi sidste år. Så det passer ikke, at jeg ikke har taget principiel stilling til det. Det er sket.

I spørgsmålet fra hr. Simon Emil Ammitzbøll står der, at der ingen anonymiserede afgørelser er. Så retter jeg det og siger til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at der er fire. Det får hr. Simon Emil Ammitzbøll så til at være tre til fire – jeg ved ikke, hvor den sidste så ligger henne. Men der ligger altså fire.